

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 21.12.2011
KOM(2011) 908 v konečném znění

2011/0443 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

**o prohlášení členských států, že v zájmu Evropské unie souhlasí s přistoupením Andorry
k Úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Účelem Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. října 1980 (dále jen: „Úmluva z roku 1980“), kterou do dnešního dne ratifikovalo 86 zemí včetně všech členských států EU, je obnovit stávající stav formou bezodkladného návratu protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí prostřednictvím systému spolupráce mezi ústředními orgány, které její smluvní strany určí.

Vzhledem k tomu, že zabránit únosům dětí je důležitou součástí politiky EU na podporu práv dítěte, Evropská unie se zasazuje na mezinárodní úrovni o zlepšení uplatňování Úmluvy z roku 1980 a vyzývá třetí státy, aby k ní přistoupily.

Dne 6. dubna 2011 Andorra uložila dokument o přistoupení k Úmluvě z roku 1980. Úmluva vstoupila v Andoře v platnost dne 1. července 2011.

Ustanovení čl. 38 odst. 4 Úmluvy z roku 1980 uvádí, že Úmluva je účinná jen ve vztazích mezi přistupujícím státem a smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí. Evropská unie se proto musí rozhodnout, zda přistoupení Andorry schválí, a pokud ano, členské státy by měly učinit prohlášení, že s přistoupením Andorry v zájmu Evropské unie souhlasí.

Vzhledem k tomu, že oblast mezinárodních únosů dětí spadá do výlučné vnější pravomoci Evropské Unie, Rada musí přijmout rozhodnutí, zda by členské státy měly přijmout přistoupení Andorry k Úmluvě z roku 1980.

2. PRÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

V souladu s judikaturou¹ Soudního dvora spadá oblast mezinárodních únosů dětí do výlučné vnější pravomoci Evropské unie, jelikož byl přijat interní právní předpis Unie formou nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (dále jen „nařízení Brusel IIa“)², které se použije mezi členskými státy ode dne 1. března 2005. Nařízením se zavádějí ještě přísnější pravidla, než stanoví Úmluva z roku 1980 o únosů dětí jejich rodiči, a to zejména v článku 11 nařízení, který se přímo odvolává na Úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí a prosazuje její zásady v právu Evropské unie.

Úmluva z roku 1980 byla přijata více než 20 let před nařízením Brusel IIa a neobsahuje tedy žádná ustanovení, která by umožňovala přistoupení mezinárodních organizací, jako je např. Evropská unie (tzv. REIO klauzule). V takové situaci musí členské státy v zájmu Evropské unie Úmluvu ratifikovat nebo k ní přistoupit.

Členské státy by proto měly vydat prohlášení, že přistoupení Andorry k Úmluvě z roku 1980 v zájmu Evropské unie přijímají. Pro účely soudržnosti a jednotnosti práva Unie by mělo být

¹ Posudek 1/03 Soudního dvora ze dne 7. února 2006 o pravomoci Společenství uzavřít novou Luganskou úmluvu o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

² Úř. věst. L 338, 23.12.2001.

toto prohlášení o přijetí provedeno zároveň všemi členskými státy ve lhůtě stanovené rozhodnutím Rady. Komise navrhuje, aby členské státy uložily prohlášení nejpozději dva měsíce po přijetí rozhodnutí Rady.

Pro praktické uplatňování Úmluvy z roku 1980 je zásadní, aby smluvní strana, kterou určí ústřední orgán podle článku 6 této úmluvy pro plnění povinností, které tato úmluva těmto orgánům ukládá. Všechny státy určily podle Úmluvy z roku 1980 ústřední orgány. Andorra rovněž určila ústřední orgán, který je pro pomoc občanům Unie v případě protiprávního přemístění dětí do Andorry potřebný.

Vzhledem k tomu, že se rozhodnutí týká mezinárodní dohody, je platným právním základem článek 218 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 81 odst. 3. Rada rozhoduje jednomyslně po konzultaci s Evropským parlamentem.

3. DOPAD NA ROZPOČET

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské Unie.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o prohlášení členských států, že v zájmu Evropské unie souhlasí s přistoupením Andorry k Úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 218 a čl. 81 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila za prioritu chránit a podporovat práva dětí, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii, a považuje zabraňování mezinárodním únosům dětí za nedílnou součást této politiky.
- (2) Evropská unie přijala nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (dále jen „nařízení Brusel IIa“), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i ochrana práva na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení Brusel IIa doplňuje a posiluje ustanovení Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. října 1980 (dále jen „Úmluva z roku 1980“), která stanoví systém spolupráce na mezinárodní úrovni mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí. Článek 11 nařízení Brusel IIa přebírá pravidla a zásady stanovené v Úmluvě z roku 1980.
- (4) Všechny členské státy Evropské unie jsou smluvními stranami Úmluvy z roku 1980.
- (5) Evropská unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění mj. účastí ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

³ Úř. věst C. , , s. .

- (6) Evropská unie zdůrazňuje, že společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy EU a třetími zeměmi může nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí, kde selžou diplomatické cesty i mediace.
- (7) Andorra dne 6. dubna 2011 uložila dokument o přistoupení k Úmluvě z roku 1980. Úmluva z roku 1980 vstoupila v platnost dnem 1. července 2011.
- (8) Ustanovení čl. 38 odst. 4 Úmluvy z roku 1980 uvádí, že Úmluva je účinná jen ve vztazích mezi přistupujícím státem a smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (9) V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie, konkrétně s posudkem 1/03 ze dne 7. února 2006, který se zabýval uzavřením nové Luganské úmluvy, mají ustanovení Úmluvy z roku 1980 vliv na sekundární právní předpisy Evropské unie týkající se mezinárodních únosů dětí a rodičovské zodpovědnosti, zejména na nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti. Záležitosti, které řeší Úmluva z roku 1980, proto spadají do výlučné vnější pravomoci Evropské unie.
- (10) Na základě Úmluvy z roku 1980 mohou být jejími stranami pouze suverénní státy. Evropská unie k ní proto nemůže přistoupit ani uložit své prohlášení, že s přistoupením Andorry souhlasí.
- (11) Proto by měly členské státy uložit své prohlášení, že s přistoupením Andorry v zájmu Evropské unie souhlasí.
- (12) Členské státy by měly přijmout prohlášení, že v zájmu Evropské unie přijímají přistoupení Andorry, aby se Úmluva z roku 1980 stala pro Evropskou unii a Andorru použitelnou. Vzhledem k tomu, že Úmluva z roku 1980 je cenným přínosem v oblasti ochrany dítěte na mezinárodní úrovni, je žádoucí, aby byla její ustanovení uplatňována neprodleně.
- (13) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska se Dánsko neúčastní přijetí tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné, ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy Evropské unie zároveň uloží do dne [DOPLNIT DATUM dva měsíce od přijetí] prohlášení, že v zájmu Evropské unie souhlasí s přistoupením Andorry k Úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. října 1980, a to takto:

„[ČLENSKÝ STÁT] prohlašuje, že přijímá přistoupení Andorry k Úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí ze dne 25. října 1980 v zájmu Evropské unie“.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V[e] dne .

*Za Radu
předseda / předsedkyně*